

**Starosta
Michal Šmarda**

**program
prospěšného
senátora**

Jako starosta řeším každý den
konkrétní problémy
konkrétních lidí. Mladou rodinu,
která shání bydlení. Rodiče,
kteří potřebují místo pro dítě ve
škole nebo školce. Člověka,
který se stará o stárnoucí
maminku a hledá pomoc, aby
to všechno zvládl. Podnikatele,
který chce rozvíjet firmu, ale
místo práce tráví čas nad
formuláři a předpisy. Nebo
člověka z malé obce, který
potřebuje úplně obyčejnou věc,
jenže zjistí, že kvůli ní musí
oběhat několik úřadů.
Když můžu pomoci, pomůžu. A
často se to podaří.
Jenže někdy to prostě nestačí. !

Jsou věci, které na radnici
nevyřešíme, i kdybychom se
rozkrájeli. Protože překážka je
v zákoně, v nesmyslném
předpisu, v pomalém
rozhodování státu nebo v
pravidlech, která vznikla někde
od stolu a se skutečným
životem mají málo společného.

A právě to mě štve.

~~~~~

Nechci si na to ale jen stěžovat.
Za šestnáct let na radnici jsem
se naučil, že když něco
nefunguje, je potřeba hledat
cestu, jak to změnit.

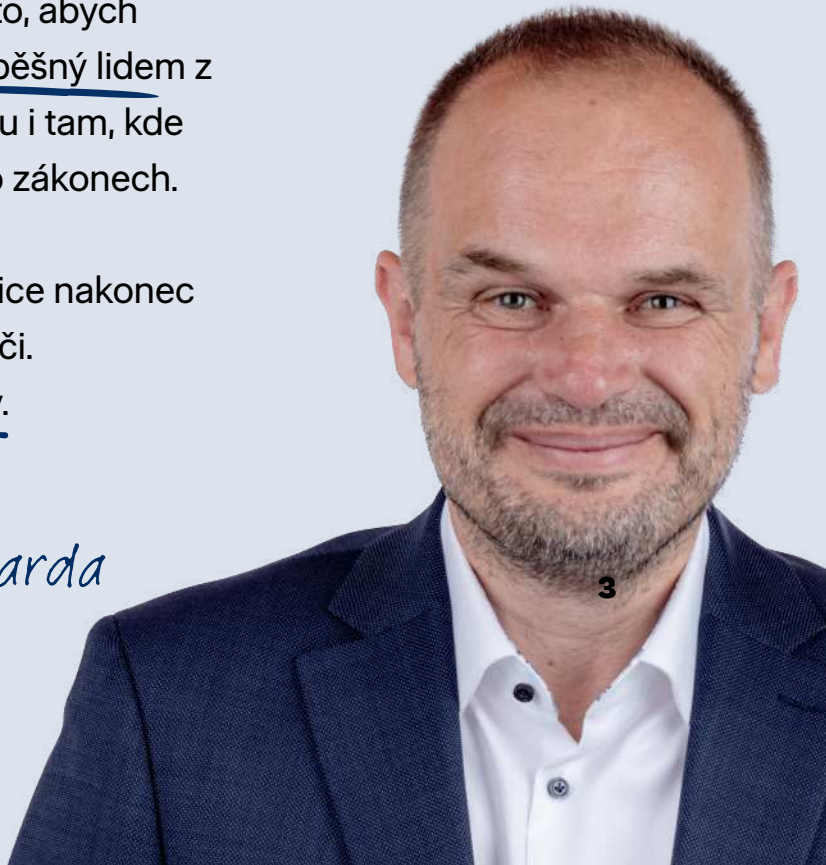
Jsem zkušený starosta.
A tuhle zkušenost chci
využít i v Senátu. Ne kvůli
funkci, ale proto, abych
mohl být prospěšný lidem z
našeho regionu i tam, kde
se rozhoduje o zákonech.

Protože v politice nakonec
nerozhodují řeči.

Rozhodují činy.

↑ ↑

Michal Šmarda

Obsah

Zdravotnictví	5
Sociální péče	13
Bydlení	25
Doprava	31
Ekonomika	40

Zdravotnictví

Nikdo nebude pacientem druhé kategorie

Nemocnice v Novém Městě na Moravě poskytuje špičkovou péči pro desítky tisíc lidí z našeho okresu. Přesto ji současný systém úhrad diskriminuje. Když novoměstský chirurg odoperuje slepé střevo, pojišťovna nemocnici zaplatí výrazně méně, než kdyby ten stejný pacient odjel do Brna nebo do Prahy.

Proč má mít život a zdraví člověka ze Žďáru, Bystřice nebo Nového Města pro pojišťovnu nižší hodnotu?

Lidé u nás v regionu odvádějí státu úplně stejné zdravotní pojištění jako lidé z velkých měst. Není jediný spravedlivý důvod, proč by se peníze z jejich pojistného měly hromadit pouze ve velkých centrech. Stát musí přestat rozdělovat pacienty na dvě kategorie a postarat se o to, aby každý občan měl přístup ke kvalitní péči.

V sousedním Německu měli stejný problém. Proto zavádějí reformu, kde za běžný zákrok dostanou všechny nemocnice stejně a ty velké jsou navíc placeny zvláštním paušálem za svou specializaci.

Co s tím budu dělat?

Jako senátor připravím novelu zákona, která zdravotním pojišťovnám nařídí každoročně veřejně a srozumitelně publikovat kompletní data o úhradách. Chci, aby existoval veřejný registr, kde každý občan transparentně uvidí například kolik pojišťovna platí za operaci slepého střeva v Novém Městě na Moravě a kolik za stejný výkon platí v Praze.

Vstoupím do Senátního výboru pro zdravotnictví, kde budu pravidelně „grilovat“ ministra zdravotnictví a ředitele

VZP při projednávání úhradových vyhlášek, dokud neskončí diskriminace regionálních nemocnic.

Jako senátor připravím návrh novely zákona o veřejném zdravotním pojištění a navrhnu do něj zakotvit povinnost Ministerstva zdravotnictví oddělit platby za infrastrukturu od plateb za samotné výkony, přesně podle nového německého vzoru. !

*návrhy vypracované
společně s odborníky*

Cílená podpora rezidenčních míst a stipendií pro nové pediatry a zubaře

Ve Velké Bíteši zůstalo místo
dětského lékaře neobsazené tři
a půl roku. Tři a půl roku, po
které museli rodiče s
nemocným dítětem jezdit
jinam. Jako starosta vím, co
znamená, když v okolních
obcích roky chybí pediatr nebo
zubař. Navíc na Vysočině je
dnes v důchodovém věku už
více než polovina dětských
praktiků.

Dobrou zprávou je, že nově
mohou zdravotní pojišťovny
samy nabízet stipendia

budoucím lékařům. Navíc i kraj
Vysočina má vlastní stipendijní
program. A pak zde máme dotace
Ministerstva zdravotnictví na
rezidenční místa. Dalo by se říct,
že peněz na motivace nových
lékařů je dost. Problém je ovšem v
tom, že tento systém stipendií a
dotací není nijak propojený.

byrokracie

Může tak nastat situace, kdy
mladí medicí sice získají stipendia
od pojišťovny nebo kraje, ale daná
ordinace nebo nemocnice, kam
mají nastoupit, nedostane od
Ministerstva zdravotnictví dotaci
na rezidenční místo. Mladí lékaři
se ocitnou v pasti, kdy pojišťovna
po nich chce splnění závazku, ale
ministerstvo jim v daném místě

nezaplatí jejich předatestační
výcvik.

Co s tím budu dělat?

Společně s odborníky
připravíme návrh zákona, který
propojí stipendium s
garantovaným rezidenčním
místem přímo v regionu.

Například když pojišťovna
schválí medikovi stipendium
pro Žďársko, musí stát
automaticky vyčlenit a
zjednodušit dotační rezidenční
místo pro okresní nemocnici v
Novém Městě nebo pro
ordinaci ve Velké Bíteši.

Nebát se moderních technologií

s respektem k lidem

Nové technologie do našich
ordinací a domovů
nepřicházejí proto, aby
nahradily lidský kontakt, ale
aby chránily naše zdraví a
šetřily síly lékařů, sester a
pečovatelek, kterých je v
našem regionu nedostatek.
Jedním z hlavních nástrojů je
tzv. telemedicína. Navzdory
svému názvu nemá nic
společného s televizí. Jedná
se o bezpečné propojení
pacienta s lékařem na dálku
pomocí chytrých přístrojů,
jako jsou hodinky s SOS

tlačítkem, dálkové tlakoměry nebo domácí EKG. Díky moderním technologiím tak nemusí zejména senioři kvůli banální kontrole absolvovat vyčerpávající cestu do nemocnice. Jejich lékaři mají okamžitý přehled o jejich zdraví a zasáhnou přesně ve chvíli, kdy je to potřeba.

Možná si říkáte, že jde jen o hudbu vzdálené budoucnosti. Pravdou je, že tyto chytré technologie už v Česku úspěšně pomáhají tisícům lidí. Skvělým příkladem je Olomoucko, kde lékaři na dálku hlídají stovky pacientů s nemocným srdcem nebo

cukrovkou. Lidé tam mají doma malé digitální pomocníky, kteří sami posílají výsledky měření rovnou do nemocničního dispečinku.

Pacienti tak nemusí trávit nekonečné hodiny v přeplněných čekárnách.

Podobný pilotní projekt se skvělými ohlasy už běží i přímo u nás na Vysočině, kde telemedicína pomáhá v několika domovech pro seniory. Sestry tam díky ní mohou zdravotní stav klientů okamžitě zkontrolovat s lékařem z krajské nemocnice, aniž by klienta musely stresovat vyčerpávajícím převozem sanitkou.

Proč ale moderní technologie ještě nefungují v každé ordinaci? Problém je, že stát sice telemedicínu formálně povolil, ale v praxi ji omezil zastaralými finančními stropy (tzv. limity PURO).

V praxi to vede k absurdní situaci. Pokud obvodní lékař začne své pacienty hlídat na dálku, odhalí u nich včas zdravotní rizika a vykáže pojišťovně více odvedené práce, systém ho finančně potrestá za překročení historických tabulek.

Čas, který doktor stráví u počítače analýzou dat ze srdečních senzorů svých pacientů, mu tak dnes nikdo nezaplatí.

K tomu se navíc přidává naprostý chaos v nákupech softwaru. Menší nemocnice a soukromé ambulance si v dobré víře kupují drahé počítačové programy (pokud se jim na ně vůbec podaří sehnat finance), které spolu ale neumějí komunikovat. Výsledkem je, že sestry v pečovatelských domech musí data z chytrých hodinek klientů složitě přepisovat, namísto toho, aby se hodnoty jedním kliknutím samy bezpečně propisaly přímo do karty lékaře v nemocnici nebo ordinaci.

*odstranit zbytečnou
byrokracií!*

Co s tím budu dělat?

Zahájím odbornou diskusi s lékaři, zástupci pojišťoven a ministerstva zdravotnictví nad možnostmi legislativních změn, které zdravotním pojišťovnám umožní z jejich fondů prevence a rozvoje přímo hradit náklady na telemedicínský software, šifrované komunikační kanály a licence, nikoliv pouze samotné lékařské úkony. Tyto prostředky budou cíleny prioritně na regiony s prokázaným nedostatkem personálu.

Budu iniciovat novelu zákona o elektronizaci zdravotnictví, která stanoví, že softwarový systém pro nemocnice, ambulance či pobytové sociální služby financovaný z veřejných peněz nebo dotací musí splňovat jednotný národní komunikační standard (architekturu otevřených dat podle evropského rámce EHDS). Tím zajistíme, že se budou data automaticky propisovat mezi systémy poskytovatelů sociální a zdravotní péče.

*ulehčit náročnou práci
:)*

Sociální péče

Sociální a zdravotní služby dostupné i na venkově

Žďársko, Bítešsko, Meziříčsko a Novoměstsko je nádherný region. Ale život na našem venkově s sebou nese i skryté nespravedlnosti. Tou největší je rozevírání nůžek v dostupnosti péče. Zatímco ve velkých městech fungují služby spolehlivě, lidé v menších obcích a odlehlých lokalitách zůstávají často opomíjeni. Nemoc ani stárí si přitom nevybírají pracovní dobu. Přesto drtivá většina pečovatelských služeb a osobních asistencí v našem kraji dnes funguje jen od

pondělí do pátku, od sedmi ráno do tří odpoledne.

Uvědomuji si, že poskytování terénních služeb je organizačně i finančně náročnější. Pracovníci tráví více času přejezdy a zajištění pomoci v odlehlejších lokalitách vyžaduje vyšší náklady. Přesto jsem přesvědčen, že by místo bydliště nemělo rozhodovat o tom, zda se senior, osoba se zdravotním postižením nebo rodina v obtížné situaci dostane k potřebné podpoře včas a v dostatečném rozsahu. Podpora dostupnosti služeb na venkově je proto zásadní pro zachování kvality života.

Co s tím budu dělat?

V Senátu budu prosazovat úpravu systému financování sociálních služeb tak, aby lépe zohledňoval hustotu osídlení a dopravní dostupnost regionu. Aby obvody s vysokým podílem malých obcí nebyly ve financování systémově znevýhodněné oproti městským oblastem.

Společně s odborníky připravím legislativní návrh, který určí jasný standard minimální dostupnosti sociálních služeb. Stát musí každému občanovi garantovat,

že se k němu základní pomoc dostane včas a v dostatečném rozsahu, bez ohledu na to, kde má trvalé bydliště.

zachovat důstojnost člověka

Budu prosazovat zavedení motivačního finančního nástroje pro ty poskytovatele, kteří zajistí nepřetržitou nebo prodlouženou dostupnost terénních služeb a dokážou je přímo propojit s domácí ošetrovatelskou péčí.

Zasadím se o snížení administrativní zátěže poskytovatelů sociálních služeb, což povede ke zvýšení jejich dostupnosti. Chci, aby bylo možné legalizovat neformální pečující, a to při zachování nezbytné kvality bez zbytné byrokracie. Toho lze dosáhnout novelou zákona o sociálních službách, stejně jako tlakem na MPSV, aby upravilo prováděcí vyhlášky a metodické pokyny pro inspekce. Stát má kontrolovat, zda je o klienta v sociálních službách reálně dobře postaráno a ne, zda má poskytovatel péče správně orazítkovaný formulář.

Tam, kde se jedné malé obci nevyplatí zaměstnávat vlastního pečovatele, podpořím možnosti mikroregionálního sdílení kapacit – jeden mobilní tým bude efektivně obsluhovat několik obcí najednou. V kraji Vysočina se toto částečně daří pomocí pilotního projektu meziobecní spolupráce. Bohužel ale stále chybí organizační a legislativní podpora ze strany státu.

zase ta byrokracie

Dále budu prosazovat finanční podporu pro rozvoj svozové dopravy a flexibilních služeb typu „Senior Taxi“.

Podpora rodinných pečujících

Většinu péče o seniory a osoby závislé na pomoci druhých dnes poskytují rodiny. Proto je pro mě osobně důležitým tématem udržitelnost zaměstnání pečujících osob. Jinak řečeno, kdo pečuje o blízkého a zároveň chce zůstat na trhu práce, musí k tomu mít odpovídající podmínky, například dostupné sdílené úvazky a flexibilní formy práce. Ve venkovských oblastech je ale jejich nabídka výrazně nižší než ve městech, a totéž se týká i dalších skupin, například

pracujících matek.

Rodinní pečující přitom představují nejvýznamnější pilíř dlouhodobé péče. Přesto často nesou vysokou fyzickou, psychickou i finanční zátěž. S ohledem na stárnutí populace bude význam domácí péče dále růst. Mnoho lidí si přeje zůstat co nejdéle ve svém přirozeném prostředí, mezi blízkými a ve své komunitě. To však vyžaduje dostupné terénní a odlehčovací služby, kvalitní koordinaci zdravotní a sociální péče a dostatečnou podporu pečujících osob. Investice do dlouhodobé péče není pouze sociální politikou, ale i ekonomicky odpovědným řešením, které pomáhá

předcházet nadměrnému tlaku na pobytové služby a zdravotnická zařízení.

Co s tím budu dělat?

Rodiny potřebují dlouhodobou jistotu, nikoliv nahodilá a nepředvídatelná rozhodnutí vlád. Využiji senátní legislativní iniciativu k podání novely zákona o sociálních službách, která pevně naváže růst příspěvku na péči na inflaci, podobně jako je tomu u důchodů. Tím zajistíme, že podpora rodin bude růst automaticky a nebude rukojmím politikaření.

Současný čtyřstupňový systém závislosti selhává u lidí s těžkým fyzickým handicapem v produktivním věku. Často jde o lidi, kteří chtějí pracovat, studovat a žít aktivně, ale kvůli rozsahu tělesného omezení potřebují osobního asistenta po většinu dne. Současný IV. stupeň jim náklady na intenzivní osobní asistenci ani zdaleka nepokryje. Navrhnu zavedení 5. stupně příspěvku na péči, aby tito lidé nebyli vězni ve vlastních domovech jen proto, že si nemohou dovolit zaplatit nezbytnou pomoc.

Zdlouhavé schvalování příspěvků a ošetrovného rodiny vyčerpává. Z pozice senátora budu tlačit na Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV), aby zkrátilo lhůty pro posuzování stavu a odstranilo nesmyslnou povinnost opakovaně dokládat trvalá zdravotní postižení, která se již ze své podstaty nemohou zlepšit.

Jako senátor mohu působit jako přirozený koordinátor v regionu. Propojím vedení Kraje Vysočina, zástupce měst a místních poskytovatelů sociálních služeb k vytvoření ucelené sítě poraden.

Rodina, která se ze dne na den ocitne v situaci, kdy musí pečovat o blízkého, zde na jednom místě získá právní rady, psychologickou pomoc i rychlé zprostředkování terénních služeb.

*přestat podezírat lidi,
kteří potřebují pomoc*

Aby rodiny zvládly pečovat o své blízké doma co nejdéle, musí vědět, že je v tom stát nenechá. Budu v Senátu prosazovat přímou podporu budování kapacit odlehčovací péče. Když bude pečující rodina vědět, že v případě náhlé krize nebo nemoci samotného pečujícího je lůžko pro jejich dědečka či babičku v regionu okamžitě k dispozici, opadne z nich obrovský psychický tlak.

Skloubit péči o blízkého a zaměstnání je nesmírně těžké. V rámci schvalování daňových a ekonomických zákonů podpořím legislativní balíčky, které přinesou úlevy a finanční motivace firmám, jež prokazatelně nabídnou sdílené úvazky a flexibilní pracovní dobu lidem s pečovatelskými povinnostmi. Pomůžeme tím udržet rodiny ekonomicky soběstačné a v kontaktu s pracovním prostředím.

*nezapomínat na
sendvičovou generaci*

Sociálně-zdravotní pomezí a péče o osoby s demencí

Péče o lidi s Alzheimerovou chorobou nebo jinými formami demence vyžaduje specifický přístup. Tito pacienti a jejich blízcí totiž zpravidla nepotřebují jen sociální služby, jako je pomoc s chodem domácnosti, a nepotřebují jen čistě zdravotní péči. Pro účinnou pomoc je nezbytné oba tyto světy propojit. Vzhledem k tomu, že počet osob s tímto kognitivním onemocněním v celé společnosti roste, bude zajištění plynulé návaznosti

služeb jednou z nejvýznamnějších výzev pro náš sociální i zdravotní systém v následujících letech.

Náš kraj v této oblasti dlouhodobě odvádí skvělou práci a patří mezi regiony, které se problematice věnují systematicky. Hledá praktická řešení, zlepšuje koordinaci a využívá moderní technologie.

V Česku jsme byli dokonce jedněmi z prvních, kteří úspěšně otestovali průkopnický model užšího propojení sociálních a zdravotních služeb.

Tento osvědčený princip je nyní potřeba přenést do terénních a odlehčovacích služeb. Mým cílem z pozice senátora je pomoci tomuto propojení skrze legislativu i financování.

Chci dosáhnout toho, aby rodiny mohly kombinovanou pomoc dostat přímo u nich doma. Jeden proškolený terénní pracovník by tak mohl klientovi pomoci jak s běžnými denními činnostmi, tak se základními zdravotními úkony. Rodiny by nemusely složité čekat na volnou kapacitu specializované zdravotní sestry, což by přineslo okamžitou a hmatatelnou úlevu všem pečujícím.

Co s tím budu dělat?

V Senátu podpořím legislativní změny, které terénním pečovatelům umožní legálně a jednoduše provádět u pacienta přímo doma jak sociální pomoc, tak základní ošetrovatelské úkony.

Rodina tak nebude muset složitě čekat, až dorazí specializovaná zdravotní sestra kvůli banálnímu zdravotnímu úkonu, který by proškolený terénní pracovník zvládl na místě.

důležitá úleva pečujícím

Budu tlačit na posílení kapacit zdravotnických vzdělávacích institucí. Stát musí koncepčně upřednostnit a finančně podpořit zdravotnické a ošetrovatelské studijní programy a připravit se na demografické výzvy.

Pomohu zavést pozice koordinátorů péče na úrovni obcí s rozšířenou působností (ORP) v našem regionu. Rodina, která se ocitne v tíživé situaci, už nebude muset sama složitě obcházet úřady a zařizovat sociální dávky, zdravotní péči i pobytové kapacity. Odborník je celým procesem bezpečně provede.

Využiji svých dlouholetých zkušeností starosty a propojím naše města a obce s úspěšnými projekty z jiných regionů, jako je koncept „obec přátelská demenci“. Tento přístup, který skvěle funguje v Moravskoslezském kraji, pomáhá vzdělávat veřejnost, personál v institucích i místní komunity, jak s lidmi s kognitivním onemocněním správně komunikovat. Vysočina má skvělé základy z pilotních projektů a můžeme tak skvěle navázat.

další nápady

Podpořím legislativní změnu, která stanoví jasná pravidla pro propouštění pacientů z lůžkové péče zpět domů. Nemocnice budou mít povinnost zapojit sociálního pracovníka, který rodině s předstihem pomůže zajistit plynulý přechod do domácího prostředí, předá kontakty na terénní služby a nenechá blízké po odchodu z nemocnice bez informací.

V Senátu se aktivně zapojujím do tvorby reforem, které přinesou dlouhodobé a ucelené financování sociálně-zdravotního pomezí. Péče o dlouhodobě nemocné občany už nesmí stát na dočasných

dotačních titulech, ale na pevném a předvídatelném provázání rozpočtů zdravotních pojišťoven a státu.

Při projednávání legislativy zaměřené na podporu bydlení, výstavbu a rozvoj regionální infrastruktury budu navrhopvat, aby se tyto státní investiční programy cíleně zaměřovaly také na budování denních stacionářů a odlehčovacích služeb.

dnes jsou na tato místa dlouhé pořadníky !!

Bydlení

Bydlení je právo

Když politici v Praze mluví o krizi bydlení, obvykle zmiňují vysoké ceny bytů a nájmů v metropoli a velkých městech. Problém bydlení se však netýká jen velkých měst, situace je vážná i u nás na Vysočině. Jako starosta vím, že problém není jen v ceně nového bydlení, ale také ve fyzickém stavu domů a v chybějící nabídce menších nájemních bytů. Špatně nastavené investiční pobídky státu a geografické podmínky na Vysočině odrazují moderní zaměstnavatele, brzdí vznik lépe placených míst a

v konečném důsledku to vede k postupnému odchodu mladých lidí z našeho regionu.

Další palčivou výzvou pro rodiny na Žďársku, Novoměstsku, Bystřicku, Velkomeziříčsku nebo Bítešsku je energetická náročnost a stárnutí stávajících domů. Více než třetina domů v našem okrese byla postavena před rokem 1970. Žijeme v chladnějším kraji s dlouhou topnou sezónou, což v kombinaci se staršími, rozměrnými budovami vytváří obrovský tlak na rodinné rozpočty. přestěhovala do menšího,

Typickým příkladem je ovdovělá seniorka, která zůstane sama ve velkém rodinném domě. Ráda by se přestěhovala do menšího, energeticky úsporného nájemního bytu blízko lékaře, jenže takové byty v regionu prostě nejsou. Starší generace je tak často nucena žít v chladných, těžko vytopitelných domech, nebo předčasně odcházet do domovů pro seniory, přestože by s drobnou pomocí a v upraveném bytě zvládli žít samostatně. !

Představuji si náš region jako místo, kde má každý z nás jistotu bezpečného domova v jakékoliv životní fázi.

Sám vnímám jako zásadní úkol umožnit našim rodičům a prarodičům stárnout důstojně tam, kde to znají, tedy doma. Chci proto pomoci městům a obcím budovat menší, bezbariérové nájemní byty blízko služeb. Tak jako se nám to podařilo v Novém Městě na Moravě. I zde je ale takových bytů potřeba mnohem víc. Stejně tak chci podat ruku mladým lidem z našeho regionu, kteří se chtějí postavit na vlastní nohy. Potřebují startovací nájemní bydlení se sníženým nájmem, které s nimi dokáže držet krok – od skromného bytu na začátku až po větší prostor, když se jim narodí děti.

Co s tím budu dělat?

 Společně s odborníky připravím návrh zákona, který umožní vznik takzvaného třetího sektoru bydlení. Vedle drahých komerčních bytů a čistě sociálního bydlení tak vzniknou neziskové bytové společnosti. Ty budou stavět byty za rozumné ceny, protože jejich zisk bude zákonem zastropovaný a kontrolovaný.

*byty na bydlení,
ne na kšeft*

Navrhnou úpravu pravidel pro bytová družstva. Současný systém je nastaven nevhodně a nutí slušné členy ručit za dluhy těch nezodpovědných, což lidi od družstevního bydlení zbytečně odrazuje.

Budu podporovat zavedení pravidla „3x a dost“ pro řetězení nájemních smluv na dobu určitou, podobně jako to funguje v zákoníku práce. Zároveň však po vzoru Skotska podpořím zavedení funkční sítě prevence neplacení nájmu.

Navrhnou úpravy stavebního zákona a územního plánování tak, aby bylo předvídatelné a flexibilní. Zákon by tak měl jasně definovat, že dostupné bydlení je veřejným zájmem, což umožní vznik takzvaných akceleračních zón. V nich se budou povolení pro výstavbu dostupných bytů vyřizovat přednostně a rychleji.

Připravím návrh změn ve zdanění nemovitostí tak, aby nově vycházelo z reálné hodnoty stavby, nikoliv jen z její velikosti. Daň by měla motivovala majitele byty pronajímat, zejména

potřebným profesím. Pro lidi s nízkými příjmy a seniory navrhnou možnost rozložit daň do měsíčních splátek namísto jednoho velkého ročního výdaje.

Na podporu obecní výstavby a rekonstrukcí navrhnou vznik takzvaného revolvingového fondu. Jeho kouzlo spočívá v tom, že splátky z prvních poskytnutých úvěrů se vracejí zpět do fondu a tvoří základ pro půjčky dalším obcím. Systém tak bude dlouhodobě udržitelný a nezávislý na tom, jaká vláda zrovna schvaluje rozpočet.

V našem regionu osobně podpořím užší propojení sociálních odborů měst s těmito terénními poradci. Chci zajistit, aby se pomoc při hledání úniků tepla a vyřizování dotací na zateplení (např. z programu Nová zelená úsporám Light) dostala cíleně a bez zbytečné byrokracie přímo k ekonomicky nejslabším rodinám a seniorům v našich obcích.

opět nekonečná byrokracie :/

Pozn.

- ceny bydlení vzrostly za 15 let o 158 %*
- skoro polovina mladých nevěří, že si pořídí vlastní bydlení –> odkládají založení rodiny*

Doprava

Jako dlouholetý starosta i jako táta od rodiny vím, jak moc náš každodenní život závisí na tom, zda nám včas jede autobus, zda vlak nestojí někde na trati a jestli se bezpečně dostaneme domů ze zaměstnání nebo ze školy. Žijeme v rozlehlém regionu a spolehlivá doprava je pro nás klíčem ke kvalitnímu životu.

Chci být k vám jako kandidát do Senátu naprosto upřímný. Senátor sám o sobě nemůže ovlivnit podobu jízdních řádů, nerozhoduje o nákupu nových autobusů ani osobně neovlivní, které zastávky již dopravce nebude obsluhovat. Moje role v Praze bude jiná.

Budu vaším hlasem, který bude na Ministerstvu dopravy, u Správy železnic nebo u Ředitelství silnic a dálnic nekompromisně hájit zájmy Bystřicka, Velkomeziříčska, Žďárska, Bítešska a Novoměstska. Využiji k tomu pravomoc senátora požadovat od ministrů informace i vysvětlení. Při schvalování zákonů o dopravní infrastruktuře se díky tomu na Vysočinu nikdy nezapomene.

Vlakem pohodlně a spolehlivě

Všichni si pamatujeme rok 2023, kdy se ty nejrychlejší dálkové vlaky mezi Prahou a Brnem definitivně přesunuly na trasu přes Českou Třebovou. Naše klíčová linka R9 přes Žďársko sice zůstala zachována, ale stalo se z ní pomalejší spojení s horší návazností na velká centra.

I další postupné rekonstrukce tratí (např. mezi Žďárem nad Sázavou a Sázavou u Žďáru) s sebou přináší výluky. Chápu, že se jedná o potřebné

investice do rychlejší a bezpečnější dopravy, ale jako starosta trvám na tom, že tyto opravy nesmí být prováděny na úkor práv cestujících. Není možné, aby lidé ráno marně čekali na přeplněné náhradní autobusy a chodili kvůli špatné organizaci pozdě do práce.

Co s tím budu dělat?

Jako senátor můžu od členů vlády a státních organizací, jako je například Správa železnic, oficiálně požadovat veškeré informace a vysvětlení potřebná pro výkon své funkce. Budu tvrdě vyžadovat jasný

a závazný harmonogram výluk na Žďársku a záruky, že náhradní autobusová doprava bude kapacitně i komfortem plnohodnotně srovnatelná s vlakem.

Při projednávání dopravní legislativy podpořím zavedení přísnějších zákonných standardů pro informování cestujících při dlouhodobých výlukách.

Lidé na Vysočině musí mít informace o změnách v dopravě s dostatečným předstihem a v naprosto srozumitelné podobě.

Vyvinu maximální tlak na ministerstvo dopravy, aby urychlilo přípravu rekonstrukce a modernizace trati “Tišnovka” (Havlíčkův Brod - Žďár - Nové Město - Bystřice - Tišnov).

Před námi je jedna z největších změn na naší železnici za poslední roky. Od prosince letošního roku přebírá provoz na rychlíkové lince R9 z Prahy přes Havlíčkův Brod do Brna nový dopravce – společnost RegioJet. Upřímně se těším na nové, moderní a pohodlné vlakové soupravy, které mají na Vysočině vyjet.

Velmi citlivě ale vnímám rozhodnutí ministerstva dopravy, které v novém jízdním řádu ruší zastavování rychlíků v Křižanově. Pro obyvatele širokého okolí včetně Velkého Meziříčí to byl klíčový přestupní uzel a toto omezení jim výrazně zkomplikuje život.

Stejně tak se na mě lidé obracejí s logickými obavami, zda jim v nových vlacích budou platit stávající slevy, na které byli zvyklí u Českých drah, a jak bude celkově fungovat nákup jízdenek. Na tyto otázky musíme mít jasné odpovědi dříve, než nové vlaky poprvé vyjedou.

Co s tím budu dělat?

Oficiálně si vyžádám od ministra dopravy podrobné vysvětlení k nastavení nových tarifů. Stát jako objednatel dálkové dopravy musí veřejně a s předstihem lidem na Žďársku ukázat, jaké jízdenky budou ve vlacích platit, jak zůstanou zachovány žákovské či seniorské slevy, kdo ponese odpovědnost za informování cestujících při mimořádnostech, a jak budou v Křižanově garantovány návazné regionální přípoje.

Náš region je krajem desítek menších obcí, vesniček a osad. Pro lidi, kteří zde žijí a nemají k dispozici auto, jsou spolehlivé autobusové spoje nutností. Proto kvalita dopravy v našich obcích je pro mě osobně stejně důležitá jako dálkové spoje do Prahy či Brna. Rozhoduje totiž o tom, zda u nás na Vysočině zůstanou žít mladé rodiny a zda si naši senioři udrží samostatnost a svobodu pohybu.

Co s tím budu dělat?

V senátu budu nekompromisně prosazovat úpravu rozpočtového určení daní (tzv. RUD).

Stát musí posílat krajům a menším obcím férovější podíl z vybraných daní, který bude spravedlivě zohledňovat rozlehlost našeho regionu a vysoké náklady na dopravní obslužnost venkova.

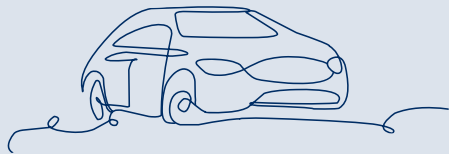

Využiji svou senátní pozici k tomu, abych ovlivnil vládní dopravní strategie. Budu vyžadovat, aby státní koncepce povinně myslely na stoprocentní propojování dálkové dopravy s naším krajským integrovaným tarifem. Trvám na tom, aby jízdní řády v našem okrese plynule navazovaly.

Každý, kdo někdy projížděl nebo žije ve Žďáru nad Sázavou, ten problém moc dobře zná. Městem historicky procházejí dvě klíčové státní silnice první třídy – I/19 a I/37. Kvůli tomu přes centrum denně projíždí stovky nákladních aut. To město zatěžuje hlukem, zplodinami a představuje nemalé bezpečnostní riziko pro naše děti i seniory.

Mám obrovskou radost, že se loni v září 2025 podařilo otevřít novou jižní spojku mezi ulicemi Brněnská a Jihlavská. Tato propojka s novými kruhovými křižovatkami odvedla část kamionů z vnitřního města

a jižnímu okraji Žďáru znatelně ulevila. Nalijme si ale čistého vína. Stále jde jen o dílčí krok. Skutečným a definitivním řešením zůstává pouze kompletní odsun silnice I/37 mimo město, tedy výstavba desítky let plánovaného západního obchvatu. Podle dokumentace EIA, která již dříve získala souhlasné stanovisko, stát s touto stavbou výhledově počítá pro první polovinu 30. let. A já se jako senátor budu chtít postarat o to, aby se výhled stal realitou.

Co s tím budu dělat?

Budu od ministerstva dopravy a vedení ŘSD nekompromisně požadovat pravidelné zprávy a podrobná vysvětlení k postupu projektové přípravy západního obchvatu.

Při projednávání celostátních dopravních strategií a zákonů o infrastruktuře v Senátu budu důsledně hlídat, aby se na strategické stavby na Vysočině nezapomínalo. Západní obchvat Žďáru musí zůstat pevnou součástí státních investičních plánů s jasně garantovaným budoucím financováním.

Podobně je to i s dokončením obchvatu ve Velkém Meziříčí.

Jako dlouholetý starosta se denně přesvědčuji o tom, že bezpečná doprava začíná na ulici před naším domem. V mnoha obcích stále chybí bezpečné přechody pro chodce, přehledné chodníky, kvalitní pouliční osvětlení nebo bezbariérové autobusové zastávky. To představuje obrovské riziko pro ty nejzranitelnější z nás. Bezpečnost chodců a cyklistů v obytných částech musí mít stejnou váhu jako plynulost dopravy.

Co s tím budu dělat?

Jako člověk z komunální praxe vím, jak šílené papírování a schvalování dnes provází povolení jednoho přechodu pro chodce na silnici první či druhé třídy. Z pozice senátora budu tlačit na ministerstvo dopravy a vnitra a vyžadovat zjednodušení těchto byrokratických norem. Stát má obcím při ochraně zdraví občanů pomáhat, ne jim házet klacky pod nohy.

Pomohu propojit menší obce s odborníky na dopravní bezpečnost, abychom do našeho regionu hromadně

přinesli moderní a levná řešení
– jako jsou osvětlené
bezpečné ostrůvky, chytré
varovné radary nebo
bezbariérové úpravy zastávek.

*např. Besip, Tým silniční
bezpečnosti, atp.*

Ekonomika

Za posledních třicet let prošel náš region hlubokou proměnou. Z tradičního zemědělství jsme se úspěšně přeorientovali na průmysl, který dnes živí tisíce rodin. Tento model, tažený velkými zahraničními investicemi, nám sice dlouho přinášel výdělky, ale celorepublikový trend deindustrializace ukazuje, že se vyčerpal.

Naše hospodářství je až příliš závislé na výrobě s nižší přidanou hodnotou. Pokud přijde ekonomický výkyv nebo v cizině stoupnou náklady, nadnárodní koncerny mohou svou produkci snadno přesunout jinam, což by nejen pro náš kraj byla tvrdá rána.

Navíc narážíme na limity trhu práce umocněné stárnutím obyvatel. Cesta vpřed proto nevede přes další levné montovny, ale přes technologický posun. V Senátu se zaměřím na systematickou podporu domácího kapitálu a českých firem, které u nás platí daně a investují zisky zpět do regionu. Musíme zásadně posílit spolupráci mezi podniky, univerzitami a veřejnou správou v inovačním ekosystému a podat pomocnou ruku lidem prostřednictvím smysluplných rekvalifikací, aby zvládli modernizaci výroby a jejich platy konečně rostly.

Stabilní práce a solidní výdělký

Senát vnímám jako místo, kde se musí zákony psané od stolu v ministerských kancelářích poměřovat realitou života v regionech. Jako dlouholetý starosta vím, jak legislativní detaily dopadají na každodenní chod měst a obcí. V Senátu proto budu systematicky hlídat, aby nové zákony nepoškozovaly Vysočinu kvůli její specifické ekonomické a demografické struktuře. Pokud ministerstva přehlédnou územní dopady svých návrhů, budu okamžitě prosazovat úpravy a místně citlivé varianty.

Co s tím budu dělat?

Při schvalování zákonů v oblasti vědy a výzkumu budu důsledně podmiňovat svou podporu tím, že investice nebudou končit pouze v Praze nebo Brně, ale poputují do regionů.

Navrhnou systém tzv. státních inovačních voucherů pro projekty se sociálním a zdravotním přínosem. Tyto vouchery by podporovaly start-upy přinášející nové technologie zjednodušující práci pracovníkům v rozličných profesích.

RUD - nově chytře a hlavně fér

Rozpočtové určení daní (RUD) určuje, kolik peněz mají naše obce na opravy silnic, provoz škol, odvoz odpadu nebo údržbu zeleně. Naše města a vesnice totiž nežijí z místních poplatků, ty tvoří jen zlomek jejich rozpočtů. Klíčové příjmy posílá stát z balíku celostátně vybraných daní (hlavně DPH a daní z příjmů), ze kterého obcím vrací zhruba čtvrtinu. Současný systém ale vůbec nemotivuje starosty k rozvoji a navíc nespravedlivě zvýhodňuje pouhá čtyři největší města v zemi.

Jako dlouholetý starosta vím, jak tento penězovod funguje a drhne. Budu proto v Senátu prosazovat chytrou reformu RUDu, která konečně zohlední skutečné problémy jednotlivých regionů. Zároveň budu tvrdě bránit RUD jako pojistku naší svobody. Na rozdíl od státních dotací, u kterých si ministři diktují nesmyslné podmínky, jsou peníze z RUD garantovaným příjmem, o jehož využití rozhodují sami lidé v regionu skrze své zvolené zastupitele. A toto právo na samosprávu si nenecháme vzít.

Co s tím budu dělat?

Páteří Vysočiny jsou středně velká města, kam lidé z celého okolí denně dojíždějí za prací, do škol, k lékaři nebo za kulturou. Současný systém to ale ignoruje. Navrhnu proto reformu, která do zákona doplní finanční koeficienty pro tato přirozená regionální centra.

Současný systém posílá peníze obcím jen podle trvalého bydliště v občance. To tvrdě dopadá na turistické oblasti nebo města plná studentů a pracujících, kteří v místě reálně žijí a užívají služby,

ale registrovaní jsou jinde. Obec pak kvůli nim platí dražší svoz odpadu nebo údržbu silnic, ale peníze od státu na ně nedostane. Navrhnu, aby se finance rozdělovaly buď na základě přechodného pobytu, nebo podle anonymizovaných dat mobilních operátorů, která jasně ukazují, kde lidé skutečně žijí a pracují.

Podpořím reformu RUD tak, aby byly zohledněny klimatické a krajinné podmínky v jednotlivých částech země. Každému je jasné, že náklady na údržbu cest, správu veřejných budov a celkové zajištění služeb, jsou

například na Vysočině mnohem vyšší než v nízko položených
regionech s příznivějším podnebím.

**Zaujal Vás můj program?
Sledujte moje sociální sítě
a dozvíte se víc!**

zkušený starosta

prospěšný senátor

Michal Šmarda